

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/91/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414209048
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6414209048.5

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša v právnej veci žalobcu: L. P. J., s. r. o., so sídlom XXX XX T., H. 5, O.: XX XXX XXX, právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom 851 02 Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanému: D. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. T., F. XX/XX, právne zastúpenému advokátskou kanceláriou Špireková & Partners s. r. o., so sídlom 965 01 Žiar nad Hronom, Námestie Matice slovenskej 6, IČO: 47 232 811, do 30. 06. 2016 za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, občianske združenie, so sídlom 080 01 Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, Advokátska kancelária so sídlom 984 01 Lučenec, J. Kráľa 5/A, v konaní o zaplatenie XXX,XX € s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/30/2015-116 zo dňa 09. 11. 2017, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením okresný súd priznal vedľajšiemu účastníkovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Rozhodol tak postupom podľa § 256 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj len „CSP“), ktorý ustanovuje, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Keďže predmetné konanie bolo zastavené na základe späťvzatia žaloby podaného žalobcom (dňa 01. 06. 2015), mal preukázané, že žalobca procesne zavinil zastavenie konania. Keďže na strane žalovaného (protistrany) vystupoval aj vedľajší účastník, ktorý sa aktívne podieľal na procesnej obrane žalovaného (vyjadrenie vedľajšieho účastníka zo dňa 01. 06. 2015), súd mu priznal nárok na náhradu trov konania, o výške ktorej súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením.

2. Žalobca rozhodnutie okresného súdu včas napadol odvolaním v ktorom namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o účelne vynaložených trovách na uplatnenie alebo bránenie práva. Uviedol, že nárok na náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať, ak sa procesné podanie združenia ako vedľajšieho účastníka nadbytočne opakuje vo viacerých konaniach bez uvedenia nových a procesne významných skutočností. Podania združenia označil za abstraktné, všeobecné a bez znalosti prejednávanej veci s automaticky uplatňovanou námietkou premlčania. Tiež uviedol, že pred vstupom vedľajšieho účastníka do konania, tento nemal žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade a len z označenia účastníkov konania usudzoval, že ide o spotrebiteľskú vec. Takýto postup združenia zastúpeného advokátom označil za postup zbytočne navyšujúci trovy konania a navodzujúci dojem, že účelom vstupu do konania nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov vo forme náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca preto právne zastúpenie považuje za nadbytočné, účelové a nehospodárne a navrhol, aby odvolací súd napadnutý výrok o trovách konania preskúmal a v

zmysle ust. § 388 CSP ho zmenil tak, že združeniu náhradu trov konania nepriznáva. Zároveň si uplatnil aj trovy odvolacieho konania.

3. Vyjadrenie k odvolaniu nebolo podané.

4. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací a príslušný na rozhodnutie o odvolaní v zmysle § 34 CSP včas podané odvolanie žalobcu prejednal, rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmal v medziach daných ust. § 379 a 380 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (á contrario) CSP uznesenie okresného súdu podľa ustanovenia § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z nasledovných dôvodov.

5. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne (1). Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (2).

6. Podľa § 93 ods. 2 zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 31. 12. 2014 (ďalej len „OSP“), ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

7. Podľa § 93 ods. 3 OSP, do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

8. Podľa § 93 ods. 4 OSP, v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

9. Podľa § 470 ods. 1 CSP prechodných ustanovení, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

10. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia, ako aj celého obsahu spisu dospel k záveru, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa v celom rozsahu stotožňuje, pretože tento dospel k správnym skutkovým zisteniam, rešpektujúc príslušnú právnu úpravu, vec správne právne posúdil a predmetné rozhodnutie aj náležite odôvodnil. Na zdôraznenie správnosti uznesenia súdu prvej inštancie a vzhľadom na potrebu vysporiadať sa s odvolacími námietkami žalobcu, odvolací súd dopĺňa aj ďalšie dôvody:

11. Pre správne rozhodnutie o odvolaní je prioritne potrebné zodpovedať otázky, či vedľajší účastník, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa, bol oprávnený do 30. 06. 2016 vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník mohol v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastúpením mohlo vzniknúť právo na náhradu trov konania.

12. V danej veci je nesporné, že predmetom konania bol nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy. Tunajší odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že pôvodný vedľajší účastník na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, IČO:42 176 778, vstúpil do sporového konania vedeného na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 6C/30/2015, podaním zo dňa 26. 08. 2014, teda v čase účinnosti znenia OSP do 31. 12. 2014. Uvedená úprava umožňovala v zmysle § 93 ods. 2 vstup vedľajšieho účastníka, ktorý bol právnickou osobou a ktorej predmetom činnosti bola ochrana práv podľa osobitného predpisu. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS takým subjektom bolo, a to podľa zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1990/372/>> o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. V zmysle predmetnej úpravy, účinky vstupu vedľajšieho účastníka do konania nastali už okamihom doručenia oznámenia o jeho vstupe do konania na príslušnom súde s tým, že výslovný súhlas žalovaného (spotrebiteľa) na ktorého stranu vedľajší účastník vstupoval, potrebný nebol. O prípustnosti alebo neprípustnosti vedľajšieho účastníctva mohol súd rozhodovať len na prípadne podaný návrh (§ 93 ods. 3). Dôvodom nepripustenia vstupu vedľajšieho účastníka by bol len výslovný nesúhlas

podporovaného účastníka oznámený súdu, pričom v tomto prípade sa žalovaný k jeho vstupu do konania nevyjadril.

13. Pokiaľ ide o postavenie vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, odvolací súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutočnosti, že dňa 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový kódex CSP, do ktorého sa ustanovenia o vedľajšom účastníkovi v podobe ako tomu bolo v OSP nepreniesli. Odvolací súd v tejto súvislosti vychádza z právneho názoru, že nadobudnutím účinnosti CSP (01. 07. 2016) podľa § 470 ods. 2 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>>, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (t.j. vrátane právneho účinku doručenia oznámenia o vstupe vedľajšieho účastníka do konania, ktorým vzniklo vedľajšie účastníctvo za účinnosti OSP v znení účinnom do 30. 06. 2016). Pre účely ďalšieho (v tomto prípade odvolacieho) konania tak zostali zachované všetky procesné úkony vykonané vedľajším účastníkom na strane žalovaného, ako aj procesné nároky, ktoré mu v konaní vznikli (predovšetkým nárok na náhradu trov konania). S účinnosťou od 01. 07. 2016 však vedľajší účastník ako subjekt konania zanikol a nie je možné ho stotožňovať so žiadnym iným subjektom definovaným v CSP. Z uvedených dôvodov, odvolací súd uviedol v záhlaví tohto rozhodnutia, že vedľajší účastník vystupoval v konaní na strane žalovaného do 30. 06. 2016.

14. Okresný súd rozhodnutím č. k. 6C/30/2015-74 zo dňa 04. 03. 2016 súdne konanie zastavil, pretože žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 01. 06. 2015 súdu oznámil, že žalobu berie v celom rozsahu späť a zároveň požiadal o zastavenie konania. Ďalším výrokom rozhodol aj o trovách konania tak, že ich žiadnej zo strán nepriznal. V rozsahu výroku o trovách konania žalovaný následne podal odvolanie a Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 16Co/277/2016-91 zo dňa 20. 07. 2016 napadnuté uznesenie v uvedenom rozsahu zrušil a vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Súd teda opätovne rozhodol o nároku na náhradu trov konania novým uznesením č. k. 6C/30/2015-116 (napadnutým odvolaním) a priznal ním podľa § 256 ods. 1 CSP vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

15. Zo spisu vyplýva (č.l. 56), že vedľajší účastník vyjadrenie zo dňa 01. 06. 2015 podal ešte v priebehu sporového konania, pred zastavením konania. Poukázal v ňom na viacnásobné neprijateľné zmluvné podmienky, ako aj nesúlad so zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pokiaľ ide o podmienky podľa § 9 ods. 2 tohto zákona. Ďalej vo vyjadrení poukázal na Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú prakticky nečitateľné. Tento text označil za neprijateľne drobný, spôsobujúci neprehľadnosť a nezrozumiteľnosť zmluvného dojednanja, čo je v rozpore s ust. § 53c zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). Vedľajší účastník vo svojom vyjadrení podal aj námietku premlčania, ktorú z dôvodu procesnej ekonomie kládol súdu do pozornosti na prvom mieste. V rámci nej poukázal na skutočnosť, že ak žalobca podal žalobu na súde až dňa 16. 07. 2014 a jeho nárok sa stal splatným pred 16. 07. 2011, tak celý jeho nárok je premlčaný. Požiadal, aby žalobca predložil v konaní súdu predžalobnú upomienku, na základe ktorej mohlo dňa 25. 05. 2011 dôjsť k zosplatneniu poskytnutého spotrebiteľského úveru.

16. Uvedené preukazuje, že vedľajší účastník skutočne poskytoval počas sporového konania žalovanému spotrebiteľovi svoju právnu pomoc v súlade s účelom, za ktorým do konania vstupoval. Odvolací súd preto súhlasí s argumentom súdu prvej inštancie uvedeným v bode 2. napadnutého uznesenia, že vedľajší účastník v predmetnom konaní aktívne vystupoval, o čom svedčí jeho vyjadrenie zo dňa 01. 06. 2015.

17. Odvolací súd nemá žiadne pochybnosti o legitímnosti vystupovania vedľajšieho účastníka v konaní.

18. O legitímnosti jeho prítomnosti v konaní svedčí aj skutočnosť, že žalobca podaním na súde dňa 29. 01. 2015 namieta neprípustnosť vedľajšieho účastníka v konaní postupom podľa § 93 ods. 3 OSP, o ktorom okresný súd uznesením č. k. 6C/30/2015-42 zo dňa 22. 04. 2015 rozhodol, že účastníctvo vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS je prípustné. Toto rozhodnutie bolo následne potvrdené aj uznesením krajského súdu ako sudu odvolacieho (č. k. 15Co/530/2015-66 zo dňa 09. 02. 2016). V súvislosti s uvedeným odvolací súd konštatuje, že okresný súd mohol o námietke žalobcu rozhodnúť aj inak a vedľajšieho účastníka do konania nepripustiť. Keďže tak neurobil, je potrebné mať za to, že z dôvodov, ktoré boli súdu známe, a vzhľadom na okolnosti prípadu a postavenie

žalovaného, považoval účasť vedľajšieho účastníka za prínosnú a účelnú. Rozhodli tak aj keď im bolo známe, že žalovaný v tom čase bol právne zastúpený advokátskou kanceláriou.

19. Z ustanovenia § 93 ods. 4 prvá veta OSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>>, podľa ktorého vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, možno vyvodiť záver, že vedľajší účastník mal (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizovalo možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme mal i právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 OSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> bez akýchkoľvek pochybností patrila i náhrada trov právneho zastúpenia. Súčasne platilo, že vedľajšiemu účastníkovi mohla byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vzniklo tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

20. Nakoľko v danom spore došlo k zastaveniu konania pre späťvzatie žaloby a právo na náhradu trov konania vzniklo podľa § 256 ods. 1 CSP <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/>> v plnom rozsahu protistrane, teda žalovanému, vzniklo právo na náhradu trov konania aj vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného, pretože v konaní mal vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník.

21. Vzhľadom na uvedené preto nie je opodstatnené namietat', že trovy vedľajšieho účastníka v konaní boli nedôvodné, nakoľko jeho účasť v konaní bola oprávnená a s poukazom na obsah jeho procesných úkonov podľa odvolacieho súdu aj účelná.

22. Odvolanie žalobcu proti výroku napadnutého rozsudku o trovách konania vedľajšieho účastníka nie je dôvodné. Odvolací súd zaujal na základe vyššie uvedených skutočností v odvolacom konaní právny názor, že vedľajšiemu účastníkovi patrí nárok na náhradu trov konania a preto rozhodnutie okresného súdu postupom podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

23. Pri rozhodovaní o trovách odvolacieho konania odvolací súd vychádzal z ustanovenia § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP, za súčasnej aplikácie zásady zodpovednosti za výsledok konania podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP. V predmetnom prípade bol žalovaný v odvolacom konaní plne úspešný, ale vzhľadom na to, že mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal. Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník len do 30. 06. 2016.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t. j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).